

Ο ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ, το θράσος και τα κροκοδείλια δάκρυα των νεκροθαφτών της Δημόσιας και δωρεάν υγείας και του κράτους πρόνοιας γενικότερα.

Πέραν της απέραντης δυστυχίας και της θλίψης που ταλαιπωρεί όλο τον πλανήτη στις μέρες μας ο γνωστός- άγνωστος κορονοϊός, ήρθε σαν θεία δίκη ο ερχομός του ιού αυτού να ξεγυμνώσει και να ξεβρακώσει τελείως τους αρνητές και τους νεκροθάφτες της δημόσιας δωρεάν υγείας σε όλο τον πλανήτη.

Ξεβρακώθηκαν εντελώς όλοι αυτοί(**δεν ξέρω αν μπορούν να χαρακτηριστούν άνθρωποι**) που εδώ και 10 χρόνια τώρα με τα μνημόνια και τις πολιτικές τους εδώ στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες, θέλουν να γκρεμίσουν οτιδήποτε είναι στην υπηρεσία του ανθρώπου και του κοινωνικού συνόλου και βυρσοδομούσαν και συνεχίζουν να βυρσοδομούν ασυστόλως χωρίς κανένα ίχνος ανθρωπιάς ενάντια σε ό, τι εξυπηρετεί τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, αλλά και ενάντια στους δημόσιους λειτουργούς ταγμένους στη υπόθεση αυτή.

Τώρα μιλούν για τα δημόσια νοσοκομεία και για τη δημόσια υγεία, τώρα τους έπιασε ο πόνος, ενώ εδώ και χρόνια πολεμούν να γκρεμίσουν οτιδήποτε ανήκει στο Δημόσιο και εξυπηρετεί τον άνθρωπο και τον απλό πολίτη. Είναι αυτοί που οδήγησαν τη δημόσια υγεία, παιδεία και τη χώρα ολόκληρη στην έσχατη εγκατάλειψη, ταπείνωση, απαξίωση και εξευτελισμό. Και απορώ γιατί τώρα δεν τρέχουν στους ιδιώτες και στα ιδιωτικά νοσοκομεία, αφού εδώ και χρόνια ο στόχος τους είναι να τα ξεπουλήσουν όλα στους επιχειρηματικούς ομίλους και σε κάθε λαμόγιο της αρπαχτής και της ρεμούλας.

Δύο απλές επιστολές που αλίευσα από το διαδίκτυο με λίγα και απλά λόγια λένε όλη την ουσία και την αλήθεια. Και φυσικά οι δύο απλές αυτές επιστολές, πάντα και διαχρονικά επίκαιρες και ολόσωστες, βάζουν όλα αυτά τα αρρωστημένα μυαλά στη θέση τους.

Γιατί εδώ και χιλιάδες χρόνια πριν, αλλά και μετά από χιλιάδες χρόνια μετά, οι ανάγκες και τα δικαιώματα των ανθρώπων όλης της γης θα είναι πάνω από τα κέρδη, τους πολέμους και τα πλούτη μιας ισχνής μειοψηφίας που θέλουν κιόλας να λέγονται άνθρωποι.

Η μια επιστολή είναι του εικοσάχρονου ποδοσφαιριστή της Πάρμα της Ιταλίας **Ντέγιαν Κουλουσέφσκι**, γεννημένου στη Σουηδία, με καταγωγή από τα γειτονικά μας Σκόπια (που πολύ πιθανόν να βίωσε στο πετσί του τον πόλεμο, τη φτώχεια και τον κατατρεγμό). Η άλλη είναι της παθολόγου-λοιμωξιολόγου **Όλγας Κοσμοπούλου**, γιατρίνας στο κρατικό νοσοκομείο της Νίκαιας της Αθήνας.

Καλή ανάγνωση

Επιστολή 1

"Απορώ με το θράσος σας. Επειδή εμείς δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ατζέντα της κυβέρνησης του συζύγου σας για τα Δημόσια Νοσοκομεία, την πιο αντιλαϊκή που θα μπορούσε να γίνει" τονίζει σε ανάρτηση της στον προσωπικό της λογαριασμό στο facebook, η Παθολόγος - λοιμωξιολόγος στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας, Όλγα Κοσμοπούλου.

Δείτε τι έγραψε μέσω facebook ως απάντηση στο tweet "πρόσκληση" της κας Μαρέβας Γκραμπόφσκι Μητσοτάκη

Αγαπητή κ. Μαρέβα Μητσοτάκη, σύζυγε του πρωθυπουργού και επιχειρηματία.

Διαβάζω ότι καλείτε τους πολίτες και προφανώς προτίθεσθε και η ίδια να βγείτε το βράδυ στο μπαλκόνι σας να μας χειροκροτήσετε.

Απορώ με το θράσος σας.

Επειδή εμείς δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την ατζέντα της κυβέρνησης του συζύγου σας για τα Δημόσια Νοσοκομεία, την πιο αντιλαϊκή που θα μπορούσε να γίνει.

Επειδή εμείς δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ότι ο σύζυγός σας, εκτός από σημερινός πρωθυπουργός και υπέρμαχος των ιδιωτικοποιήσεων, των ΣΔΙΤ και των περικοπών στο χώρο της Δημόσιας Υγείας, υπήρξε επί σειρά ετών στέλεχος κυβερνήσεων που κουτσούρεψαν το δημόσιο τομέα υγείας και έπληξαν σοβαρά τα δικαιώματά μας ως πολιτών αυτής της χώρας, ημών των ιδίων αλλά και των ασθενών μας.

Επειδή εμείς δεν μπορούμε να ξεχάσουμε την προσπάθεια του συζύγου σας να μας “αξιολογήσει” και να μας κατατάξει σε “αρίστους, μετρίους και κακούς”.

Επειδή μας χωρίζουν έτη φωτός, εμάς τις μαχόμενες γυναίκες υγειονομικούς, γιατρίνες, νοσηλεύτριες, βοηθούς θαλάμου, τραυματιοφορείς, τεχνολόγους, καθαρίστριες, διοικητικούς από εσάς, και κυρίως μας χωρίζει το γεγονός ότι εμείς επιλέξαμε να ΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ και να ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΜΕ τους συνανθρώπους μας για το μεράκι μας και για το ψωμάκι μας, από εσάς που επιλέξατε μια καριέρα για το παντεσπάνι σας (ουδείς ψόγος), πραγματικά μη μας δουλεύετε κυρία Μητσοτάκη!

Αν, πραγματικά, και εν μέσω επιδημίας, κατά τη διάρκεια της οποίας μερικές από εμάς μπορεί και να μολυνθούμε και να πεθάνουμε, όλες όμως θα λείψουμε για άπειρες εργατώρες από τις οικογένειες και τους αγαπημένους μας ανθρώπους, θέλετε να ζητήσετε έμπρακτα συγγνώμη για την πολιτική που υπηρέτησε και υπηρετεί ο σύζυγός σας, βαδίστε μέχρι ένα δημόσιο νοσοκομείο να βοηθήσετε Η ΙΔΙΑ για έστω μια βάρδια, όπου μπορείτε. Το καθάρισμα ασθενών, το καθάρισμα θαλάμων, το στρώσιμο σεντονιών (που δεν έχουμε αρκετά) δεν είναι ντροπή κυρία Μητσοτάκη. Είναι τιμή για αυτές που το κάνουν!

Αφήστε λοιπόν τα υποκριτικά χειροκροτήματα κυρία Μητσοτάκη! Διακρίνετε από πίσω η πραγματική σας έκφραση (ιου, βρωμερός δημόσιος υπάλληλος τολμάει και μου απευθύνει το λόγο).

Αφήστε τα χειροκροτήματα και θυμίστε στο σύζυγό σας ότι μας χρωστάει και κάποια αναδρομικά, εδώ και κάτι χρόνια. Από τις περικοπές των μνημονίων που ψήφισε.

Όπως και νάχει, φροντίστε να ντυθείτε καλά το βράδυ που θα βγείτε στο μπαλκόνι (ω, συγγνώμη, βεράντα). Θά 'χει ψύχρα.

Μια υγειονομικός από το πεδίο της μάχης (δεν ξέρω αν είμαι άριστη, καλή, μέτρια ή κακή με τα κριτήρια του συζύγου σας, αλλά είμαι εκεί).

Καθίστε εσείς στη βεράντα σας. Αλλά μην με χειροκροτήσετε. Δεν σας το επιτρέπω.

Επιστολή 2

Σε αυτούς που τώρα έχουν 28 πακέτα μακαρόνια. Σε αυτούς που ψάχνουν στη μαύρη αγορά απολυμαντικό για τα χέρια. Σε αυτούς που σχεδιάζουν να φύγουν μαζί με τα παιδιά τους προς περιοχές που δεν έχουν μολυνθεί από τον κορωνοϊό: μην ξανακοιτάξετε ποτέ πια με περιφρόνηση τους ανθρώπους που το προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο και την πείνα».

Καρανάσιος Στέλιος

Το άρθρο έχει {hits}715{/hits} αναγνώσεις